

POD MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE
BETER SAMEN LEVEN
SPP INTÉGRATION SOCIALE
MIEUX VIVRE ENSEMBLE

FOCUS

"Energiearmoede"

Nummer 17 – December 2016

1. Inleiding

Volgens de uitgave 2015 van de Barometer van de Energiearmoede¹ besteedt ongeveer 14% van de Belgische gezinnen een groot deel van hun inkomen aan energie-uitgaven (gas, elektriciteit, ...). Hierbij komt nog ongeveer 4,6% van de gezinnen die hun verbruik potentieel beperken. Bovendien verklaart 5,7% van de gezinnen dat zij moeilijkheden hebben om hun woning te verwarmen.

Deze groepen hebben een zeker raakvlak, want niet minder dan 18,5% van de gezinnen wordt potentieel getroffen door een "geobjectiveerde" vorm van energiearmoede^{2 3} en daarenboven wordt ongeveer 3% van de gezinnen getroffen door enkel de subjectieve vorm. In totaal wordt 21,3% van de Belgische gezinnen potentieel getroffen door één of ander vorm van energiearmoede.

Personen met lage inkomens, huurders, alleenstaanden, eenoudergezinnen en senioren worden vaker getroffen door energiearmoede.

Personen met een laag inkomen worden het vaakst getroffen door energiearmoede, maar we vinden eveneens een vrij groot aantal betrokken personen terug onder de gemiddelde inkomens.

Zich op een gepaste manier verwarmen is niet vanzelfsprekend voor al deze gezinnen.

Zoals de resultaten van de EU-SILC enquête⁴ 2015 aantonen, ondervindt 14,8% van de Belgische gezinnen met een armoederisico⁵ moeilijkheden om hun

¹ Barometer van de energiearmoede (2015).

² Cijfers 2013

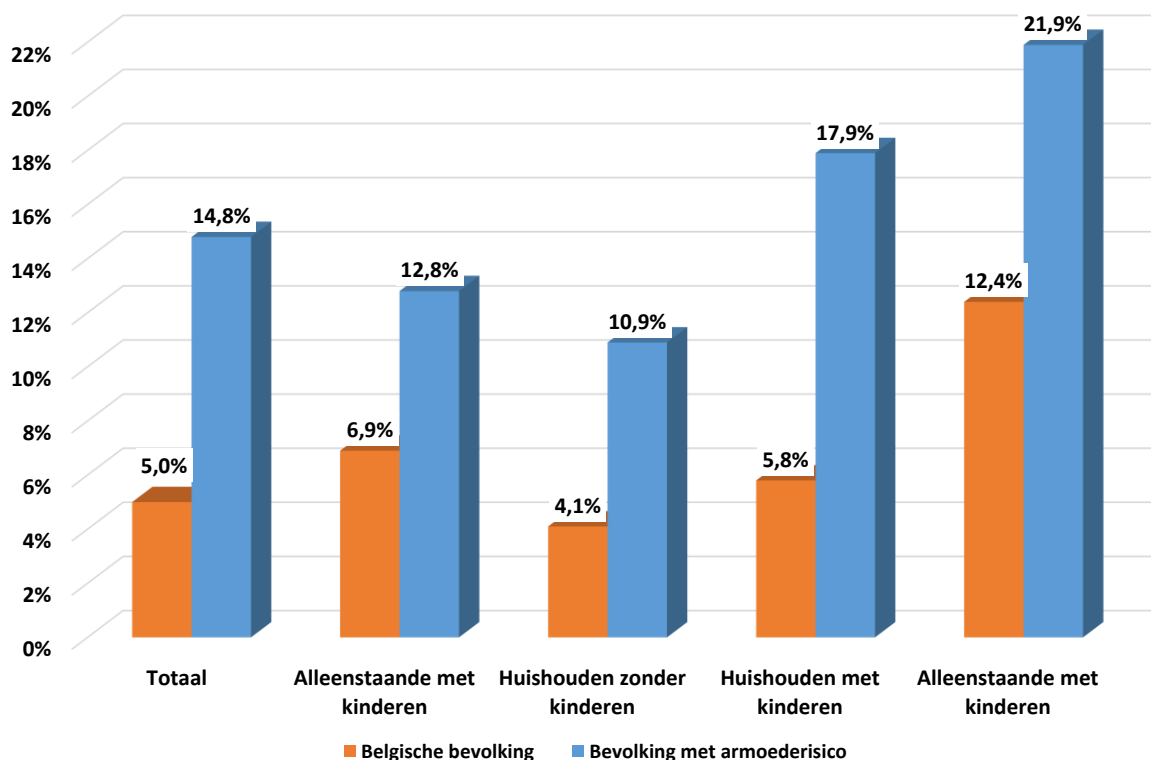
³ Er bestaan twee objectiveerbare vormen van energiearmoede: de gemeten energiearmoede (aantal gezinnen dat een te groot gedeelte van hun inkomens aan energie uitgeeft); de verborgen energiearmoede (aantal gezinnen waarvan de energie-uitgaven als te laag worden beoordeeld in vergelijking met de gezinnen die zich in een gelijkaardige situatie bevinden). Aan deze twee vormen wordt een subjectieve vorm / die aangevoeld wordt als energiearmoede gevoegd (aantal gezinnen dat verklaard heeft dat het financiële moeilijkheden heeft om zijn woning correct te verwarmen. Voor meer details over deze indicatoren, zie de Barometer van de energiearmoede.

⁴ EU-SILC (statistieken van de EU over het inkomen en de levensomstandigheden) is het referentiekader van Eurostat voor het verzamelen van gegevens om vergelijkende statistieken op te stellen over de verdeling van de inkomens en de sociale insluiting in de Europese Unie.

⁵ De armoeddrempel komt overeen met 60 % van de mediaan van het beschikbare inkomen, om de individuele schaal. Voor SILC komt dit overeen met de volgende berekening: 60 % van 21.654 euro per jaar komt voor een alleenstaande overeen met een drempel van 12.993 euro per jaar, ofwel 1.083 euro per maand. Om de armoeddrempel van de gezinnen te berekenen, volstaat het niet om dit cijfer te vermenigvuldigen met het aantal gezinsleden. Wanneer de uitgaan van het principe dat de leden van een gezin de lasten en uitgaven delen, past het onderzoek een factor 0,5 toe op de tweede volwassene in een gezin en een factor van slechts 0,3 op de kinderen (< 14 jaar). De armoeddrempel van een gezin dat is samengesteld uit twee volwassenen en twee kinderen wordt

woning te verwarmen, tegenover 5% van alle Belgische gezinnen. Dit aantal stijgt tot 21,9% voor eenoudergezinnen met een armoederisico.

Grafiek 1: gezinnen dat niet in staat is om een aangepaste temperatuur te behouden in de woning (EU-SILC, 2015)

Om de betrokkenen te helpen om het hoofd te bieden aan hun energiefacturen en hun woning te verwarmen, werden federale energiemaatregelen genomen. Het gaat om:

- het Sociaal stookoliefonds
- het Gas- en Elektriciteitsfonds
- het sociaal tarief gas/elektriciteit

Deze focus is enkel gewijd aan de federale maatregelen op het vlak van energiearmoede en heeft het niet over de maatregelen die werden ingevoerd door de gewesten of de andere bestuursniveaus.

dus berekend door de drempel van alleenstaanden te vermeerderen met een factor 2,1 en komt dus overeen met 2.274 euro per maand $((12.993 \text{ euro} * 2,1) / 12)$. Deze factor 2,1 wordt bereikt door een "gewicht" toe te voegen van 1 aan het gezinshoofd, van 0,5 aan de tweede volwassene van het gezin en van 0,3 aan elk van de kinderen.

2. Het Sociaal Stookoliefonds

Om de gezinnen die zich in een situatie van energiearmoede bevinden te helpen, werd het sociaal stookoliefonds opgericht. Dit fonds komt gedeeltelijk tussen in de betaling van de energiefacturen van gezinnen die verwarmen met stookolie, propaangas of lamppetroleum en die zich in een situatie van armoede bevinden.

Het fonds wordt gevoed door een solidariteitsbijdrage die geheven wordt op alle aardolieproducten gebruikt voor verwarming en door een toelage van de federale Staat. De FOD Economie is verantwoordelijk voor de inning van de bijdragen bij de ondernemingen die onderworpen zijn aan de accijnzen van de aardoliesector.

In samenwerking met de OCMW's wordt een sociaal onderzoek gevoerd om te bepalen of de aanvrager een laag inkomen heeft of zich in een precaire toestand van schuldenlast bevindt. Daarom moet de tussenkomst worden aangevraagd via het OCMW van de gemeente, binnen de 60 dagen die volgen op de levering van de brandstof. Het gaat dus om een samenwerking tussen de overheidsdiensten, de OCMW's en de aardoliesector.

Er zijn drie categorieën van rechthebbenden op een tussenkomst van het fonds⁶:

1ste categorie: de begunstigen van de verhoogde verzekeringstegemoetkoming van de ziekte- en invaliditeitsverzekering (VT)

- weduwe of weduwnaar, invalide, gepensioneerde of wees
- kind met een handicap met een verhoogde kinderbijslag
- langdurig werkloze (sinds meer dan een jaar) ouder dan 50 jaar
- begunstigde van de inkomensgarantie voor ouderen (IGO of het vroegere gewaarborgd inkomen voor bejaarden)
- begunstigde van een inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap
- begunstigde van een leefloon (LL)
- Begunstigde van een equivalent leefloon (Eq. LL)

Om de stookolietussenkomst voor te behouden voor socio-economisch zwakke personen, wanneer niet het volledige gezin een VT geniet, moet het jaarbedrag van de bruto-inkomens van het gezin voldoen aan de voorwaarden van de 2de categorie die volgt.

⁶ Voor de precieze details van de vereiste voorwaarden en van de categorieën van rechthebbenden, zie [Statistisch verslag](#).

2de categorie: de gezinnen met een laag inkomen

Gezinnen waarvan het bedrag van het bruto belastbaar jaarinkomen lager dan of gelijk is aan € 17.649,88, verhoogd met € 3.267,47 per persoon ten laste.

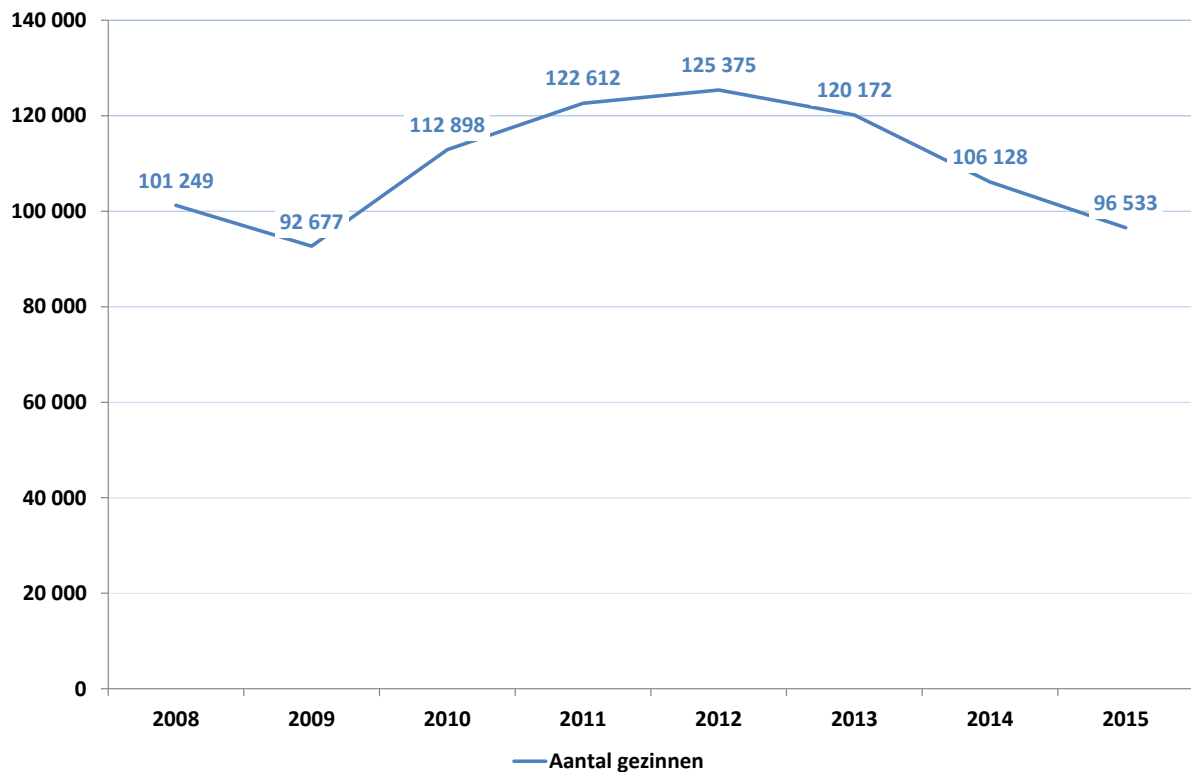
3de categorie: personen met een schuldenlast

Personen met een collectieve schuldenregeling of in schuldbemiddeling waarvoor het OCMW heeft vastgesteld dat zij hun verwarmingsfactuur niet kunnen betalen.

Het jaarbedrag van de toelage per gezin varieert van maximum € 210 tot € 300 in functie van de prijs/liter van de gebruikte brandstof.

In 2015 hebben 96.533 gezinnen een tussenkomst van het Sociaal Stookoliefonds genoten.

Grafiek 2: gezinnen die een verwarmingstoelage hebben genoten – 2008-2015

Het aantal tussenkomsten daalt sinds 2013, het gemiddelde bedrag per tussenkomst is echter sinds 2011 stabiel gebleven rond de 185 euro, zoals onderstaande tabel aantoont.

Tabel 1: aantal tussenkomsten en gemiddeld bedrag per gezin per verwarmingstoelage - 2008-2015

Verwarmingstoelage	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Aantal gezinnen	101 249	92 677	112 898	122 612	125 375	120 172	106 128	96 533
Gemiddeld bedrag	€ 118	€ 174	€ 190	€ 184	€ 185	€ 187	€ 181	€ 186

De daling van het aantal tussenkomsten sinds 2013 wordt verklaard door verschillende factoren, waaronder de daling van de stookolieprijs, zachtere winters en de geleidelijke overgang van stookolie naar gas.

In 2015 ontving 86,1% van de gezinnen die de tussenkomst van het Stookoliefonds hebben genoten, de verhoogde tussenkomst van de ziekte- en invaliditeitsverzekering. De rest was samengesteld uit 11,2% gezinnen met een laag inkomen en uit 2,7% gezinnen met schuldenlast. Het gaat dus in hoofdzaak om personen wier inkomens de toegelaten limieten niet overschrijden.

44,8% van de gezinnen verbleef in Vlaanderen, 54,4% in Wallonië en 0,8% in Brussel. Het lage aantal Brusselse gezinnen wordt verklaard door het feit dat in dit gewest weinig personen met stookolie verwarmen.

Het is niet mogelijk om het aantal begunstigden van een leefloon of van een equivalent leefloon die een tussenkomst van het Stookoliefonds hebben ontvangen, volledig te tellen⁷. Het was echter wel mogelijk om een profiel op te stellen via een selectie van begunstigden⁸.

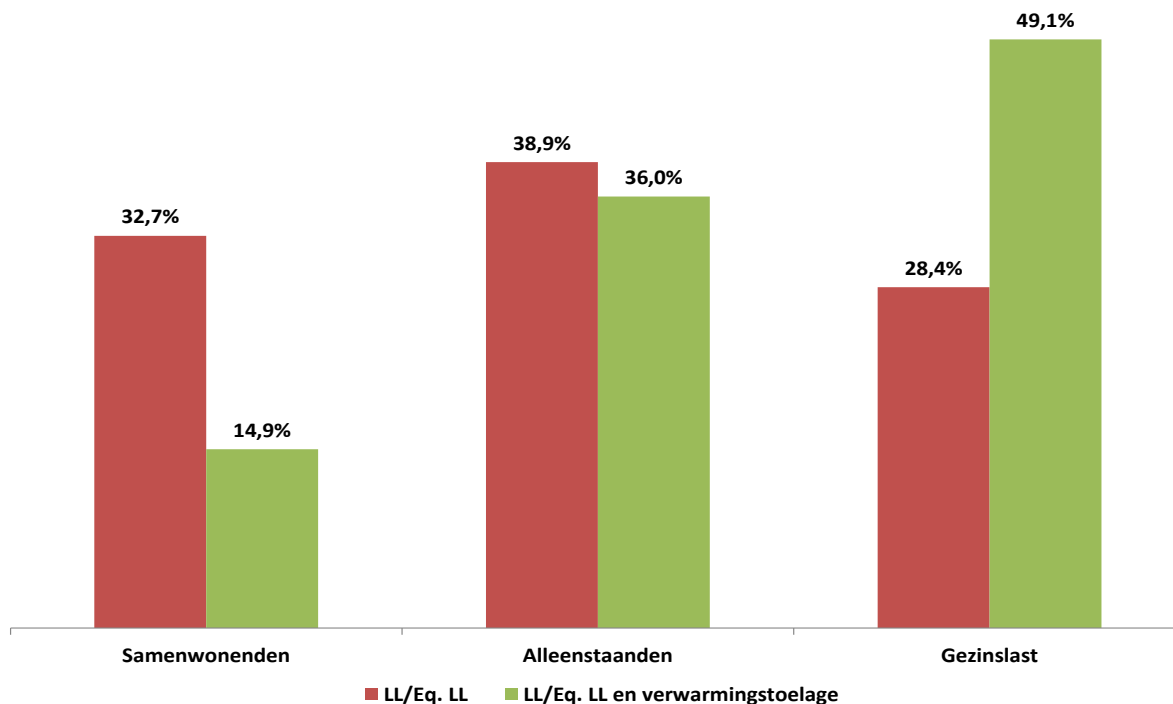
Op basis van deze steekproef merken we op dat 49,1% van de gezinnen met een LL of Eq. LL die de stookolietoelagen hebben genoten, een gezin ten laste hadden. Dezelfde gezinscategorie vertegenwoordigt slechts 28,4% van de bevolking van de begunstigden van een LL of Eq. LL in 2015. Er is dus een oververtegenwoordiging van gezinnen met kinderen onder de begunstigden van het stookoliefonds via het OCMW.

De andere gezinnen met een LL of Eq. LL die het fonds genoten hebben, waren in 36% van de gevallen samengesteld uit alleenstaanden en in 14,9% uit samenwonenden, tegenover respectievelijk 32,7% en 38,9% in de populatie van de begunstigden van een LL of Eq. LL in 2015.

⁷ De toelage wordt toegekend voor een gezin per woning. Het is mogelijk om meer rechthebbenden te hebben in eenzelfde woning. Onder gezin wordt in de reglementering verstaan alle personen die hun hoofdverblijfplaats hebben in deze individuele of gezinswoning.

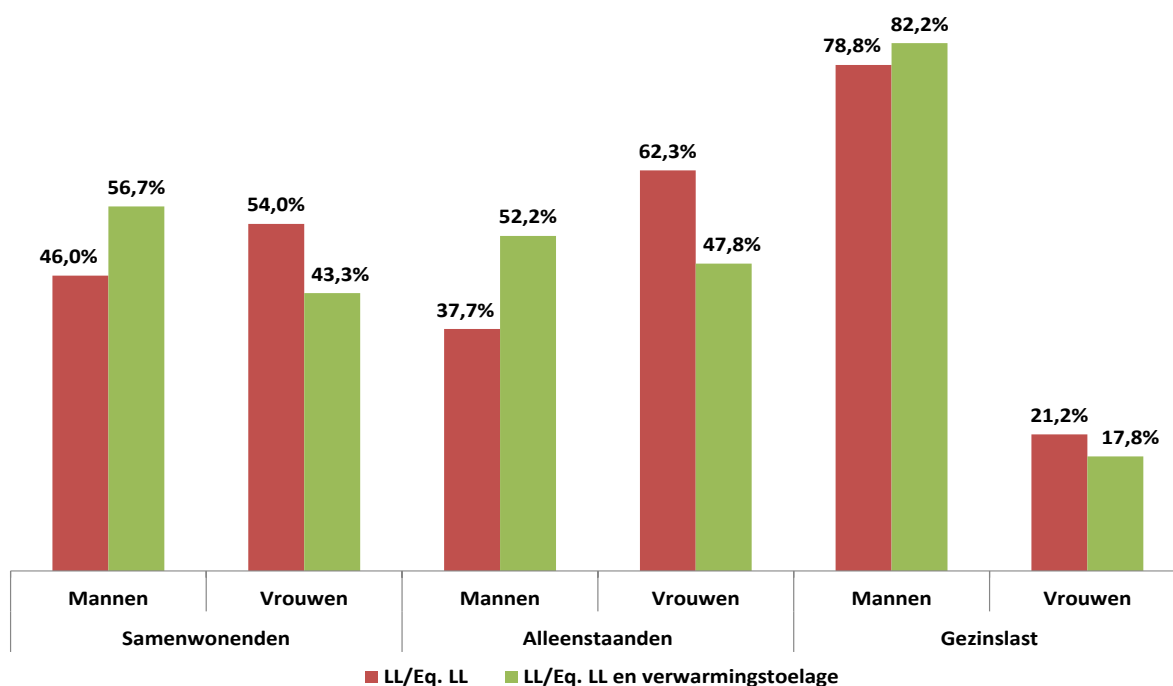
⁸ Selectie van 5.554 begunstigden LL/Eq. LL die een stookolietoelage hebben ontvangen tijdens de winter 2015.

Grafiek 3: begunstigden van een LL en Eq. LL die een verwarmingstoelage genieten volgens categorie – 2015

Bij 82,2% van de gezinnen die een beroep doen op het OCMW en begunstigden van het fonds stond een vrouw aan het hoofd. Het is trouwens bekend dat wanneer de vrouw kinderen ten laste heeft, het in negen gevallen op de tien om een eenoudergezin gaat⁹.

Grafiek 4: begunstigden van een LL en Eq. LL die een verwarmingstoelage genieten volgens geslacht – 2015

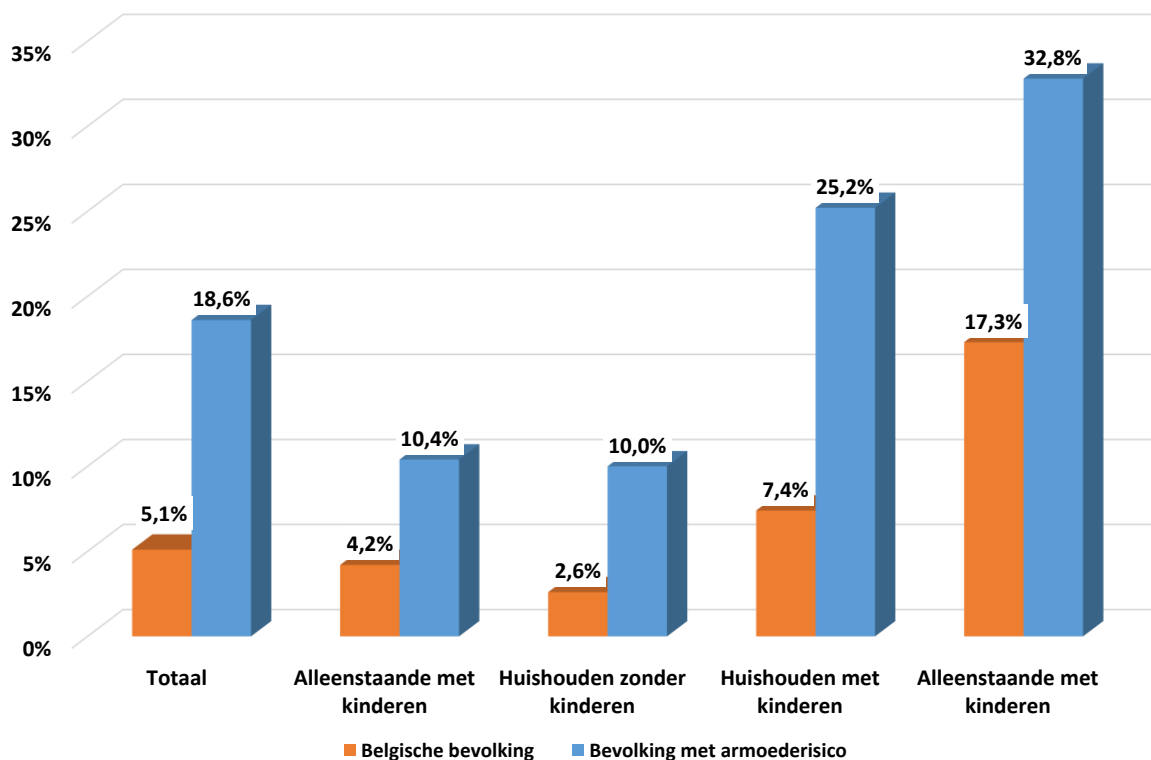

⁹ Zie [Focus nr. 14 Mannen en vrouwen in het OCMW](#)".

3. Het gas- en elektriciteitsfonds

In België heeft 5,1% van de gezinnen regelmatig betaalachterstand van facturen. Voor gezinnen met een armoederisico stijgt dit aantal tot 18,6%. Hoe hoger het armoederisico, des te groter het risico op regelmatige betaalachterstand. Zo heeft bijna een derde (32,8%) van de eenoudergezinnen met een armoederisico regelmatig betaalachterstand. Meestal hebben deze facturen betrekking op de levering van verbruiksgoederen (gas/elektriciteit/water).

Grafiek 5: gezinnen met regelmatige betaalachterstand van facturen (EU-SILC, 2015)

Over het algemeen hebben de gezinnen met een armoederisico woningen van mindere kwaliteit op het vlak van isolatie en energie-efficiëntie. Deze gezinnen, die hoofdzakelijk huren, hebben weinig middelen hun energiefactuur te wijzigen. Aangezien de energiekosten gekoppeld zijn aan de kwaliteit van de woning/van de uitrusting kunnen we besluiten dat "het leven relatief duur is voor iemand die arm is". Dit noemen we de vicieuze cirkel van de energiearmoede: hoe minder middelen men heeft, des te hoger de energie-uitgaven zijn.

Aangezien energie een hoofdbekommernis is voor deze gezinnen, werd het energieaspect in de preventieve zin in aanmerking genomen door de wet van 4 september 2002¹⁰ en door het koninklijk besluit van 14 februari 2005¹¹.

Deze wet heeft tot doel de openbare centra voor maatschappelijk welzijn de missie van begeleiding en financiële sociale steun toe te kennen in het kader van de levering van energie aan de meest hulpbehoevenden. Zij voorziet in twee doelstellingen:

Via artikel 4 kent de wet personeelskosten toe aan de OCMW's, zodat zij een dienst schuldbemiddeling en budgetbegeleiding kunnen invoeren voor personen die problemen hebben om hun gas- en elektriciteitsfactuur te betalen.

Artikel 6 maakt twee soorten maatregelen mogelijk: enerzijds financiële sociale steun voor de aanzuivering van facturen en anderzijds de mogelijkheid om maatregelen te nemen in het kader van een preventief sociaal energiebeleid.

Deze maatregel heeft betrekking op personen met schuldenlast en met onbetaalde gas- of elektriciteitsfacturen.

De OCMW's beslissen volledig onafhankelijk hoe zij hun acties verdelen tussen aflossing van schulden, individuele of collectieve acties.

De OCMW's mogen onbeperkt tussenkomen op individueel niveau ...

- **in de kosten voor efficiëntere en veiligere apparaten.**
Voorbeelden: tweevoudige meter; budgetmeter; aankoop van spaarlampen; aankoop van wattmeters; aankoop van stekkerdozen met onderbreker; aankoop van een pelletkachel; aankoop van spaardouchekop; aankoop van of hulp bij de aankoop van huishoudtoestellen A+; aankoop van lampenkap met lager energieverbruik; ...
- **in de controle, het onderhoud of het in overeenstemming brengen van energieapparaten**
Ofwel via tussenkomst in de installatie of het onderhoud van energieapparaten.
Voorbeelden: installatie van een sterker elektrisch circuit; het vegen van de schoorsteen; onderhoud van de verwarmingsketel; ...
Ofwel door tussen te komen in een gepersonaliseerde energiediagnose.

¹⁰ Wet van 4 september 2002 houdende toewijzing van een opdracht aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn inzake de begeleiding en de financiële maatschappelijke steunverlening aan de meest hulpbehoevenden.

¹¹ Koninklijk besluit van 14 februari 2005, gesloten in uitvoering van de wet van 4 september 2002 houdende toewijzing van een opdracht aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn inzake de begeleiding en de financiële maatschappelijke steunverlening aan de meest hulpbehoevenden.

Voorbeelden: gepersonaliseerde energiescan; energieaudit; energieanalyse; opvolging van het gezinsverbruik; hulp bij de keuze van energieleverancier; ...

- **in de financiering van werken waardoor de energiekosten dalen, zelfs in het kader van ruwbouw.**

... of collectief via ...

- **regelmatige informatie- en preventieacties in verband met het energiebeleid.**

Voorbeelden: publicatie van folders, van brochures; rollenspel; vragenlijst over de gewoonten van de gebruikers; ...

- **samenwerkingsakkoorden met vzw's of lokale actoren die als doel hebben energie en de rationalisering ervan of die een lokale entiteit creëren of deelnemen aan de creatie hiervan in het kader van het Fonds ter Reductie van de globale Energiekost**
- **de tenlasteneming van de personeelskosten met als doel de invoering van acties die de vermindering van de energiekosten voor het doelpubliek tot doel hebben.**

Voorbeelden: voor energiebegeleiding; auditkosten; energiediagnose of -scans; kosten in verband met de opleiders; beheerders van energieprojecten; ...

- **ten laste nemen van de kosten in verband met de opleiding van het personeel dat zich bezighoudt met energiemateries**

Voorbeelden: over een referentiepersoon energie beschikken en die opleiden; het personeel opleiden in de eerste raadgevingen in rationeel energieverbruik voor het doelpubliek; een efficiënt coördinatiemechanisme invoeren tussen de algemene sociale dienst en de dienst energie; ...

Het Gas- en Elektriciteitsfonds maakt het zo ook mogelijk om doelgerichte maatschappelijke dienstverlening te leveren aan de meest hulpbehoevenden om beter te kunnen strijden tegen energiearmoede en om op het terrein een efficiënt beleid inzake energie te voeren.

Tabel 2: verdeling en gebruik van het Gas- en Elektriciteitsfonds

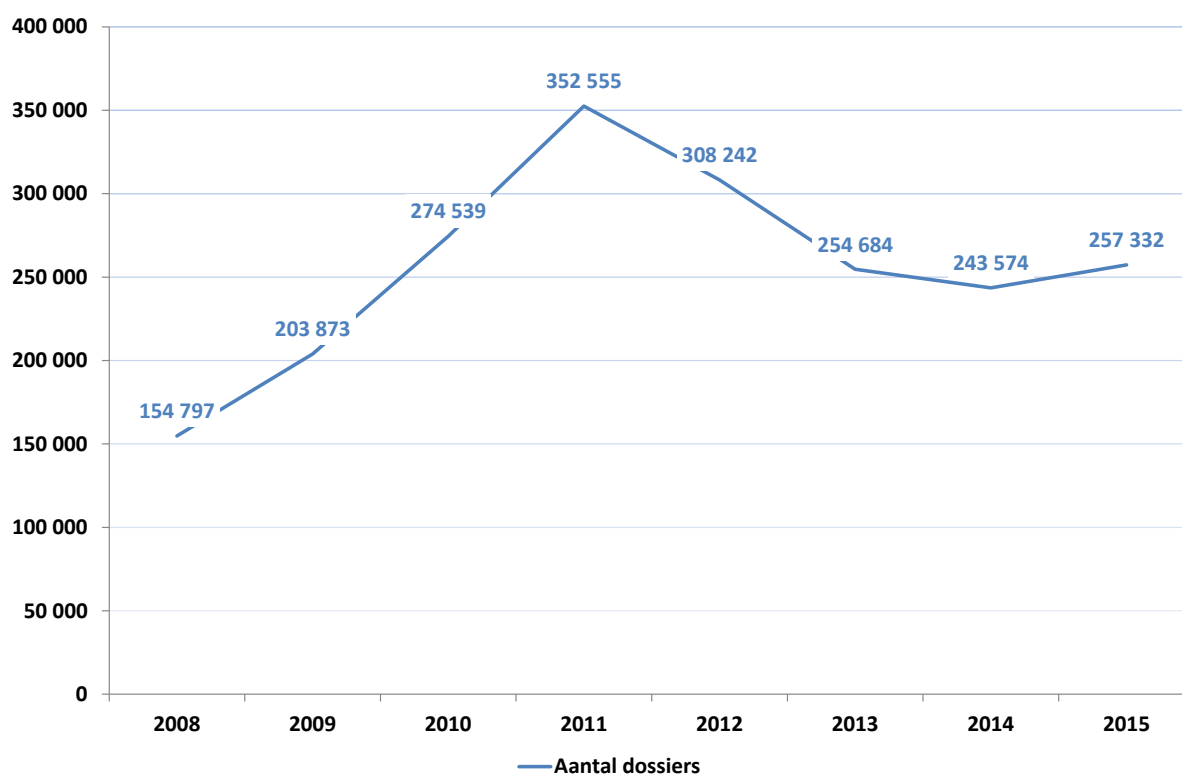
Gas- en Elektriciteitsfonds	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Artikel 4 - Budget	€ 29 717 304,18	€ 32 783 208,00	€ 34 370 022,32	€ 36 642 622,50	€ 38 860 497,85	€ 39 344 812,66	€ 40 561 934,20	€ 40 324 173,78
Artikel 4 – Gebruikt budget	€ 29 182 966,84	€ 32 420 250,46	€ 33 957 435,95	€ 36 165 540,01	€ 38 259 141,96	€ 38 694 220,81	€ 40 072 162,67	€ 39 830 764,13
Benuttingsgraad (%)	98%	99%	99%	99%	98%	98%	99%	99%
Aantal VTE	709	760	774	825	842	853	853	848
Artikel 6 - Budget	€ 22 219 359,63	€ 16 741 211,99	€ 22 560 754,97	€ 19 927 147,89	€ 18 092 448,86	€ 18 801 632,53	€ 16 234 476,44	€ 15 552 616,16
Artikel 6 – Gebruikt budget	€ 17 302 009,73	€ 14 835 144,62	€ 17 310 944,25	€ 16 339 536,61	€ 15 505 106,91	€ 15 890 831,94	€ 14 074 036,97	€ 13 610 343,88
Benuttingsgraad (%)	77,9%	88,6%	76,7%	82,0%	85,7%	84,5%	86,7%	87,5%
Totaalbudget	€ 51 936 663,81	€ 49 524 419,99	€ 56 930 777,29	€ 56 569 770,39	€ 56 952 946,71	€ 58 146 445,19	€ 56 796 410,64	€ 55 876 789,94
Gebruikt budget	€ 46 484 976,57	€ 47 255 395,08	€ 51 268 380,20	€ 52 505 076,62	€ 53 764 248,87	€ 54 585 052,75	€ 54 146 199,64	€ 53 441 108,01
Benuttingsgraad (%)	89,5%	95,4%	90,1%	92,8%	94,4%	93,9%	95,3%	95,6%
Aandeel budget Artikel 4	62,8%	68,6%	66,2%	68,9%	71,2%	70,9%	74,0%	74,5%
Aandeel budget Artikel 6	37,2%	31,4%	33,8%	31,1%	28,8%	29,1%	26,0%	25,5%

Het totale budget dat besteed wordt aan het Gas- en Elektriciteitsfonds is stabiel sinds 2010, met uitzondering van 2013 waarin het een lichte stijging gekend heeft, te wijten aan het uitstel van de jaren voorheen.

Iets minder dan twee derde van het Fonds werd besteed aan de personeelskosten in 2008, tegenover drie vierde in 2015. Wat het tewerkgestelde personeel betreft, is het aantal voltijds equivalenten gestegen van 709 naar 848.

Het aantal dossiers dat werd overgedragen door de distributiemaatschappijen is van 2008 tot 2011 gestegen om vervolgens te dalen tot 2013. Sindsdien is het aantal overgedragen dossiers gestabiliseerd.

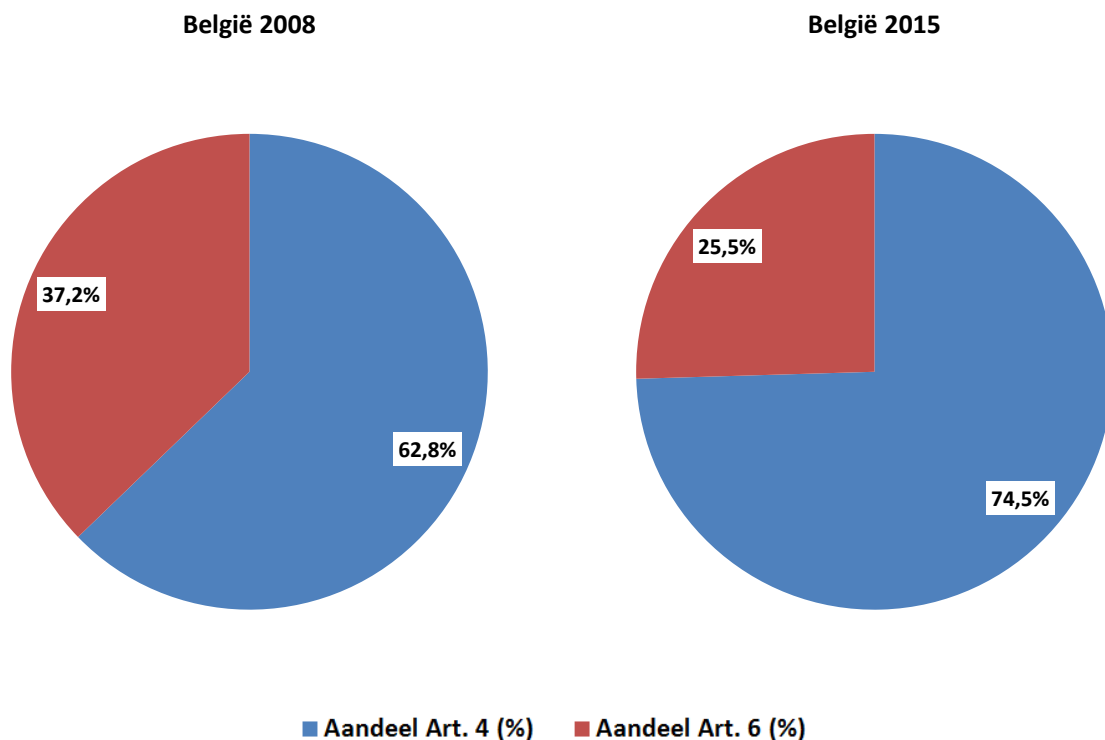
Grafiek 6: aantal dossiers overgedragen door de distributiemaatschappijen – 2008-2015

De oorzaken van de stijging van het aantal overgedragen dossiers ligt in de vrijmaking van de markt begin 2007, in de stijgende kosten van de energiefactuur¹² (de hoogste prijzen in 2008), maar ook in de weersomstandigheden (zeer strenge winter in 2010).

De daling in 2012 heeft te maken met de efficiëntie van de preventieve maatregelen, maar ook met de ontwikkeling van regionale voorzieningen op het vlak van de bestrijding van energiearmoede en met de zachtere winters.

Grafiek 7: verdeling van het Gas- en Elektriciteitsfonds tussen artikel 4 en artikel 6 – 2008-2015

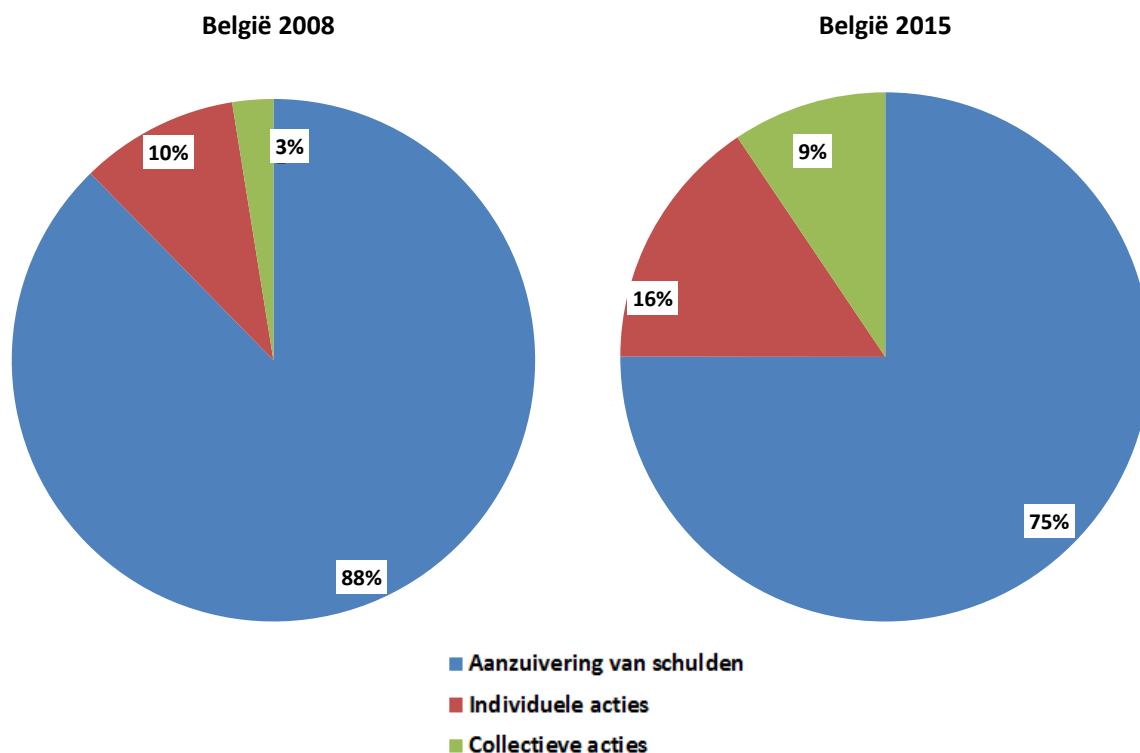
Meer personeel voor de diensten voor schuldbemiddeling en budgetbegeleiding betekent minder middelen voor de aflossing van schulden en individuele en collectieve acties.

¹² Verslag van de FOD Economie, Energieprijzen en energiearmoede, 2015: "Het verloop van de elektriciteits- en gasprijzen tussen 2007 (begin van de liberalisering) en juli 2012 wijst erop dat voor elektriciteit de uiteindelijke consumentenprijs gemiddeld gestegen is met 30,49% tussen januari 2007 en juli 2012". "Voor aardgas is de eindprijs voor de eindverbruiker gemiddeld gestegen met 38,40 % over dezelfde periode". "Deze stijging van de prijzen tot 2012 kan worden toegeschreven aan:

- factoren die rechtsreeks of onrechtstreeks verband houden met de liberalisering van de sector, zoals de kosten van de openbare dienstverplichtingen, die zijn opgelegd aan de leveranciers en netbeheerders (verplichtingen van het milieu- of sociale type), de kosten voor de uitbreiding en vernieuwing van de netwerken (vervoer en distributie), uitbreiding van de interconnectiviteit, uitbalanceren van netwerken, reserveringen, enz.
- exogene factoren zoals de sterke vraag uit de opkomende landen, inzonderheid China en India, de geopolitieke instabiliteit, inzonderheid in het Midden-Oosten, de schaarste van ruwe grondstoffen en de kosten van nieuwe exploratie / exploitaties, de stijgende kosten van het zeetransport, ... "

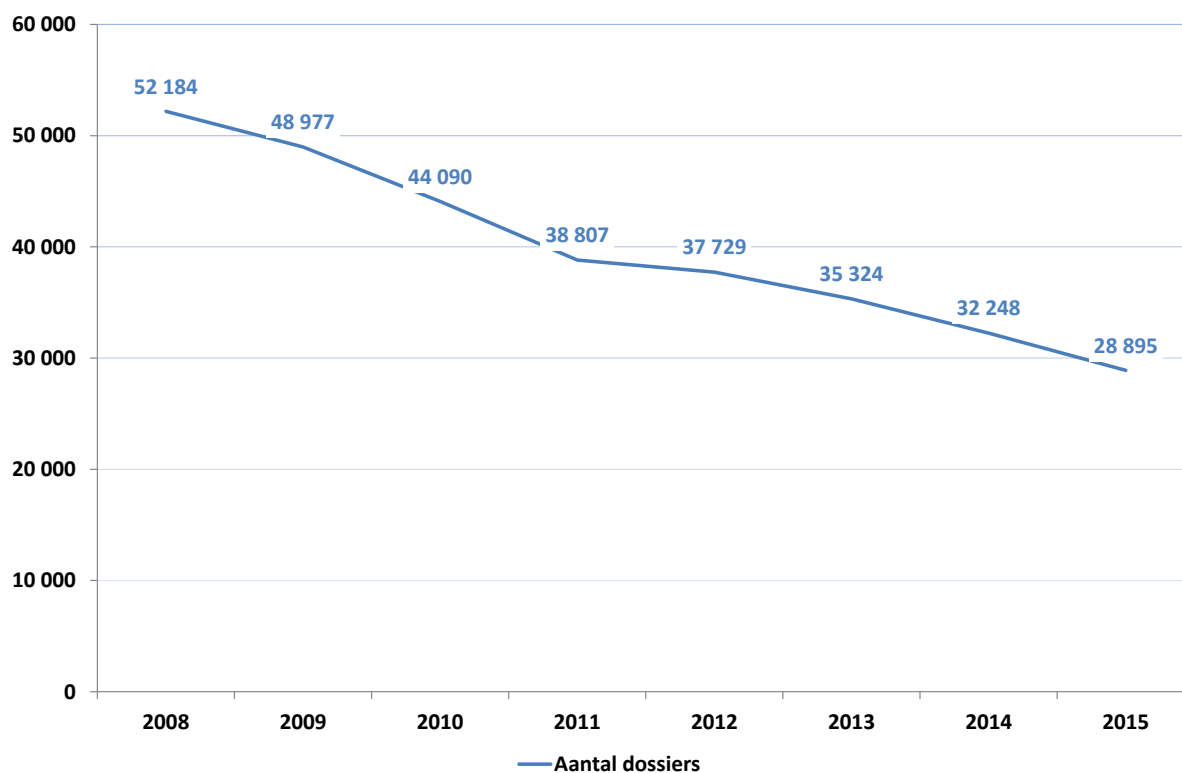
Tussen 2008 en 2015 is het aandeel van het budget van artikel 6 dat besteed wordt aan aflossing van schulden gedaald van 87,7% naar 75%.

Grafiek 8: verdeling van artikel 6 – 2008-2015

Mettertijd is het aantal dossiers gedaald van 52.184 tot 28.895.

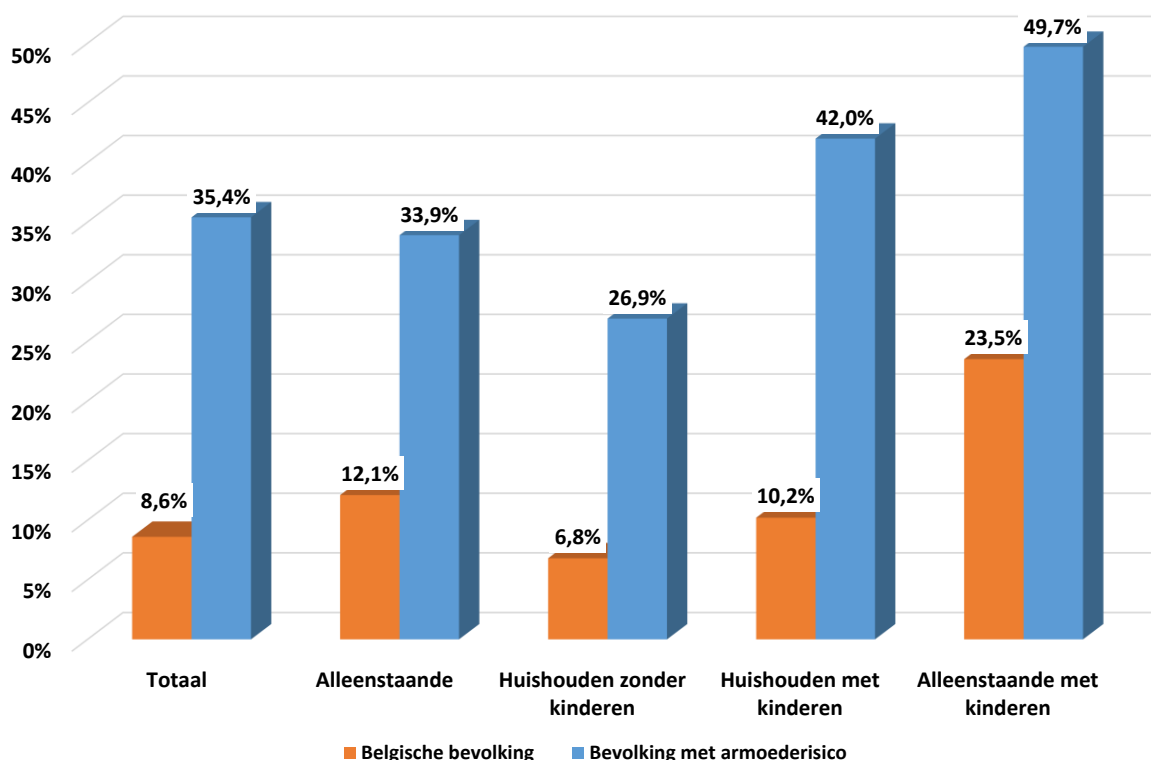
Grafiek 9 : aantal dossiers "aflossing van schulden" – 2008-2015

4. Sociaal tarief gas en elektriciteit

In België heeft 8,6% van de gezinnen grote moeilijkheden ervaren om de eindjes aan elkaar te knopen in 2015. Voor gezinnen in armoede bedraagt dit percentage 35,4%. Alleenstaanden met kinderen ten laste worden in het bijzonder getroffen door deze problematiek.

Grafiek 10: aantal gezinnen dat nauwelijks de eindjes aan elkaar kan knopen (EU-SILC, 2015)

Op federaal niveau werden energiemaatregelen genomen voor personen met een laag inkomen of die zich in een moeilijke maatschappelijke situatie bevinden om hun factuur draaglijk te maken.

Voor elektriciteit en aardgas werd een sociaal tarief ingevoerd, in de wetgeving "sociale maximumprijs" genoemd.

Dit sociaal tarief voor elektriciteit en/of aardgas is

- een gunstiger tarief dan het normaal tarief dat wordt toegekend aan personen of gezinnen die tot bepaalde categorieën behoren¹³.
- die wordt tweemaal per jaar opgesteld door de CREG¹⁴ op basis van de laagste commerciële tarieven op de markt van de elektriciteits- en aardgasleveranciers.

¹³ Zie de [folder](#) van de FOD Economie, K.M.O.'s, Middenstand en Energie voor meer details over de categorieën en de toekenningsvoorwaarden.

¹⁴ CREG - Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (<http://www.creg.be>)

- identiek bij alle energieleveranciers en distributienetwerkbeheerders. Zij zijn verplicht om het sociaal tarief toe te kennen aan personen die hier recht op hebben.

Het tarief is voorbehouden aan personen met een beperking die aan bepaalde voorwaarden voldoen, aan gepensioneerden die de inkomensgarantie voor ouderen (IGO) genieten en aan gezinnen met een leefloon of met een equivalent leefloon dat wordt toegekend door het OCMW.

De energieleverancier kan het sociaal tarief enkel toepassen wanneer bewezen is dat de cliënt een uitkering ontvangt.

Sinds 1 juli 2009 wordt het sociaal tarief in de meeste gevallen automatisch toegekend. De FOD Economie staat in voor deze automatisering en deelt de leveranciers mee aan welke klanten het sociaal tarief wordt toegekend, voor welke aansluitingspunten en voor welke periode.

Het gebruik van deze automatisering heeft een maximale toepassing tot gevolg van de rechten die gebaseerd zijn op de administratieve vereenvoudiging op alle niveaus:

- de sociale instelling moet geen enkel papieren attest opstellen;
- de cliënt moet geen attest bezorgen;
- de leverancier moet het attest niet behandelen.

Er zal echter een papieren attest noodzakelijk zijn, wanneer de automatische toepassing niet mogelijk is.

Het sociaal tarief werd automatisch toegepast op ongeveer 460.000 contracten in 2016, ofwel bij 8,5% van de Belgische gezinnen.

In januari 2016 hebben 77.122 van de 106.620 gezinnen die een beroep doen op het OCMW automatisch het sociaal tarief ontvangen. Hierbij komen nog de gezinnen die het sociaal tarief hebben ontvangen via een papieren attest en die niet zijn opgenomen in dit laatste cijfer.

Bovendien is een bepaald aantal gezinnen dat een beroep doet op het OCMW niet opgenomen in deze cijfers, om verschillende redenen. De contracten van de energieleveranciers bevatten immers niet altijd het identificatienummer van de ontvanger in het rijksregister, sommige personen leven in gemeenschap/rusthuis, het OCMW baseert zich op de feitelijke toestand om steun toe te kennen, terwijl het recht wordt toegekend op basis van de toestand in het rijksregister.

Meer cijfers?

In deze focus worden slechts enkele kerncijfers besproken in verband met enkele maatregelen die door de POD MI gefinancierd wordt. U vindt ook andere interessante cijfer per gewest, provincie, arrondissement en gemeente, per leeftijdsklasse, volgens geslacht, nationaliteit, categorie of statuut op onze [Internet](#)site. Naast tal van downloadbare tabellen vindt u er eveneens onze andere statistische publicaties.

Bijkomende inlichtingen?

Indien u meer informatie wenst, gelieve contact op te nemen met de dienst “Communicatie” op het volgende nummer: 02/508.85.85 of via onze website: <http://www.mi-is.be/nl/contact>

Bronvermelding

POD MI - Maatschappelijke integratie

Colofon

Redactie en coördinatie

Frédéric Swaelens – Service Etudes

Verantwoordelijke uitgever

Julien Van Geertsom, Koning Albert II-laan 30, 1000 Brussel

December 2016